

GLASUL EVANGHELIEI

Organ al Comunității Baptiste Române Alba-Iulia,
pentru educația și creșterea morală a poporului creștin.

ABONAMENT:
30 Lei pe an

Apare în fiecare lună
Redactor: P. BOȘOROGAN

O zi de Crăciun.

Pe strada principală a orașului N. în ziua ajunului de Crăciun, copii și mama, vioiși îmbrăcați bine, cu fața rumenă; se întorc în grabă spre casă cu brazi pentru pomul de Crăciun, cu coșurile încărcate de bunătați, numai copii văduvei Elena, ei nu merg la piață, ei n'au haine, n'au pom de Crăciun. Casa lor nu așteptă ziua frumoasă a Crăciunului, ei așteptau doar o bucățică de pâne sau mălai să-și stâmpere foamea cele 5 guri flămânde pe cari mama nu le putea sătura de 2 luni de zile, decând zăcea bolnavă de o boală cronică. Copilul cel mai mic in etate de 3 ani se duce la patul mamei și îi zice: «Mămică dragă, eu am

fost azi dimineață în stradă și am văzut pe copiii vecinei Maria că ori adus dela piață un pom și o coșară de poame și bomboane, De ce nu ne cumperi și nouă mămică?» Ce putea mama să zică acum? El nu știa sărmanul că bani nu sunt. El nu înțelegea greutatea unei familii văduvă cu 5 copii. El știa că dacă mama vrea toate să pot. Mama îi zise; «Dragă puiule, dacă voi sunteți cumimți și vă rugați lui Dumnezeu, El are să vorbească cu moș Crăciun pentru voi și poate chiar la noapte pe când voi dormiți, moș Crăciun va veni și vă va aduce și voaună ceva. Mămica e bolnavă, ea nu poate merge la piață și a-

fară de aceasta fără bani noi nu căpătăm nimic. Dumnezeu poate să trimită pe moș Crăciun să vă aducă ceva.»

Copilul se duse și spuse celuilalt mai mare, care avea acum 5 ani, istofizi totul ce spuse mama și să invoiră amândoi să roage pe Dumnezeu ca la noapte când dorm să trimită pe moș Crăciun și pe la ei să le aducă ceva. Afară e viscol și zăpadă mare. În casă sunt ceilalți 3 copii mai mari. Găsiră în urmă ca ei să se urce în podul casei că acolo nu pot fi turburați de nimeni. Când se suiră acolo se plecară pe genunchii lor goi de haine, împreună mâinile tremurând de frig și cel mai mic se rugă: Doamne te rog la noapte trimite pe moș Crăciun la noi să ne aducă ceva.» Al doilea se rugă: «Doamne Tată, noi suntem copii și nu ne știm ruga. Mama ne-a spus că pe tata l-ai chemat la Tine acolo în cer și pe noi ne-a lăsat singuri cu mama, care e bolnavă și nu ne poate câștiga mâncare. Dacă Tu vei trimite pe moș Crăciun în oraș,

spune-i să vie la noi întâi că nu avem nimic, N'avem lemne, nici pâine sau mălai. Să nu mergă la alții cari au de toate, te rugăm spune-i să vie la noi că noi suntem cei mai săraci. Dacă nu cunoaște casa spune-i că acolo unde e o casă slabă, mică, cu ferestrele înghețate, unde nu-i poartă nici gard, acolo sunt 5 copii și o mamă bolnavă.» Și zicând acestea, câteva lacrimi se rostogolire pe fața lor galbenă și ochii palizi.

Noaptea sosi, friguroasă ca orice noapte de Crăciun. Copii adormiră cu toții cu picioarele lângă cenușea din vatră, pe când mama veghea alături de ei. Seara la ora 10 o văduvă bogată, se opri în fața casei cu o căruță. Intră înăuntru și lăsă la capul fiecărui copil un rând de haine și ghete iar pentru mamă 500 lei și o pâine. Mama copiilor îi mulțumi, când aceia femeie le făgăduiește că va mai da pe aici.

Dimineața copii se sculară și găsiră fiecare partea lui, după ce îmbreacă și gustară din pâine în genunchiară toți 5

lângă patul mamei și mulțumiră că Dumnezeu a trimis pe moș Crăciun la ei.

Să învățăm fiecare de aici, mai ales acei ce aveți de toae.

Bălgrădeanu Avram.

Magii din răsărit

Mat. 2, 1—12.

În pasajul nostru găsim totfelul de oameni. Prima dată întâlnim pe nou-născutul rege al Iudeilor. Apoi urmează Maria și Iosif. Irod, cărturarilor și preoții cei mai de seamă. Și în sfârșit vin Magii din Răsărit. Cu siguranță că ar fi foarte interesant, dacă am putea privi toate caracterile acestora, însă noi ne vom ocupa numai cu Magii. Deci vom ținea seamă:

1. **MAGII.** Ei erau astronomi, oameni cunoscători de stele. Ei s'au umplut de mirare când au descoperit steaua cea nouă. Ei au plecat pe dată, ca să se închine marelui rege, despre a cărui naștere le mărturisea steaua. Pavel zice: „Nu sunt mulți înțelepți“, pentru că de regulă, lor le sunt ascunse acestea, Mat. 11, 25. Magii însă fac o excepție din regulă. Deaceia se poate conchide cu siguranță, că ei erau cetitori buni a vechiului testament; și au citit și cercetat mai întâiu de toate IV. Moisi 24, 17. Căci Scripturile măr-

turisesc despre El. Io. 5, 39.

Locul de unde au venit ei, nu ni se spune. Că țara din care au venit ei a fost Persia ori Arabia, Scriptura nu amintește, ci doar spune numai atâta, că ei au venit din Răsărit. Asupra acestei arătări se poate să primim o indicațiune în Psalmul 72, 10. Dar acestea nici nu au nici-o importanță, că de unde venim, care este poziția noastră, ci hotărât este aceia, că noi venim ca să ne închinăm Lui.

2. **CĂLĂTORIA LOR.** Planul la aceasta le-a fost dat lor de descoperirea stelei. Și încă precum s'a mai zis, au avut cel mai minunat loc de pornire, din IV. Moisi 24, 17, care le era bine cunoscut. Cine și-ar putea face o idee, cum căutau ei și cercetau după ce le-a fost cunoscut și locul profetic și au descoperit și acea stea minunată... Cu ei s'a împlinit Cuvântul Domnului „Căutați și veți afla“. Ei singuri adevăresc aceasta: „Noi I-am văzut steaua Lui“, Isus, luceafărul de dimineață să răsară și în inimile noastre, II. Petr. 1, 19; Apoc. 22, 16.

a) Greutățile unei așa mari călătorii. Ei au venit dintr'o mare îndepărtare, ca odată regina din Arabia I. Regi 10. Deși nu ni se spune nimica despre greutate, totuși se poate deduce căci călătoriile în acele vremuri nu erau atâta de ușoare ca astăzi. Adevărații căutători de Dumnezeu și de Christos nu se

tem de depărtare nici de drumul greu.

b). Obstacolile (piedecile) acestea se pun în calea fiecărui căutător de Dumnezeu și de Christos. Așa îi vedem noi pe ei dibuind prin Ierusalim. Pentru o vreme scurtă steaua conducătoare li-se ascunde, pentru că ei au privit spre oameni. Înșă ei au fost niște căutători onești și sinceri, deaceia iarăși au găsit-o. Să ne învățăm și noi de aci, să nu privim la oameni, dacă voim a găsi pe Mesia Mântuitorul; căci oamenii nu ne vor îndrepta bine. Privirea la Isus, ne asigură ținta călătoriei noastre. Evr. 12, 2. Steaua și Scripturile au condus pe Magi la ținta lor.

3. CUM AU ÎNTÂMPINAT EI PE REGELE. Este de crezut că ei au așteptat ca să găsească pruncușorul în alte împrejurări, mai înalte regești. Înșă tocmai contrariul s'a dovedit. Ei au găsit pruncul într'un grajd, încunjurat de păstori și de oameni simpli. Totuși nu este nici un cuvânt care să ne arate că prin aceasta simplitate, Magii ar fi fost surprinși. Deaceia ei îl întâmpină:

a) cu credință copilărească. Ei au privit în El Darul lui Dumnezeu, Regele regilor. Aceasta au constatat ei cu mare bucurie.

b) cu mare smerenie. Acești oameni învățați cad jos înaintea copilului născut în sărăcie. Preoții cei mai de seamă, cărturari și poporul stau departe, și Irod vrea să-L

omoare; ei însă cad smeriți înaintea Lui.

c) cu adâncă evlavie. Ei l se închină. „El este Dumnezeu adevărat și viața vecinică“ I. Io. 5, 20.

d) cu mulțumirea inimei. Ei deschid tezaurele lor și scot ce au mai bun. Ce-i mai bun l-se cuvine Lui. Ei l-au întâmpinat deci: cu credință copilărească, smeriți, evlavioși și dăruitori. Așa l-se cuvine a fi întâmpinat Regele regilor și nu altfel.

4. DARURILE LOR. Aur, Smirnă și Tămâie. Aurul este cel mai nobil metal, cel mai de dorit. Este și simbolul demnității regești. Mai este și mijlocul de înbogățire. Ei li aduseseră deci bogăția lor. Mirna răspândește când este aprinsă, un miros bine plăcut. Christos este mirosul bineplăcut lui Dumnezeu. Tămâia amintește de închinăciune. Ei li aduseră Lui, închinăciunea și devotamentul lor.

O! Dacă am imita noi pe acești înțelepți într'u toate și l-am urma Lui, luceafărului vieții; prin orice abtacoale, ce ni-s'ar ivi înainte. Dar nu ca cărturarii cari știau scripturile, v. 5. 6. dar nu le prețuiau. Cine va rămânea necredincios și contrar acestei stele; acela va rămânea pe veci în întunec și în mânia lui Dumnezeu, Io. 3, 36. Să venim deci și noi la El, ca aceia, cu tot ce avem mai bun și mai de preț.

Preluor, de P. B.

ASTĂZI S'A NĂSCUT CHRISTOS!

*Astăzi s'implinit cuvântul
Ce zice prin profeți,
„Că să va umplea pământul“
De a cerului dreptăți.*

*Pe când lumea în păcate,
Dormea neștiind nimic
Vru'ta Domnul să se nască,
Intr'o iesle un Prunc mic.*

*Acest Prunc Era Cuvântul,
Ce la Dumnezeu Era,
Prin El s'a făcut... totul
E promisul... Mesia.*

*Păstorilor din câmp le spune,
Ingerul cu un glas duios,
Eu v'aduc o veste bună:
„Astăzi, s'a născut Christos“.*

*Nu mai stați de-acum pe gânduri
Ci o luați pe drum în jos,
In cetatea Betleem,
Vi s'a născut Isus Christos.*

*Când păstorii auziră, fiecare
(câte un miel,
Luând cu sine, ei porniră pe
(drum în jos*

*Spre Betleem. Intr'o peșteră în
iesle ei aflară*

*Un prunc frumos, Dupăce I se'-
nchinară, au plecat*

*Eară-și voioși, Dând în știre în
(lumea mare:*

Că astăzi S'a născut Christos!

ANUL NOU

Din nou ne aflăm cu toții, în căpătul unui an bătrân și în pragul unui an nou; pe cel vechiu îl știm bine și n'am avea mult de a ne ocupa cu el, doar am putea spune cu toții, ... a trecut par-că'n zbor. A fost plin de lipsuri și necazuri a. m. d. Cel nou, este necunoscut, nici despre acesta nu putem vorbi multe. Ca după o furtună aprigă, cu toții voim să sperăm un timp de reînsoflețire, vom folosi deci cu toții nedejdea unui viitor mai bun.

În viața socială se fac totfelul de încheieri de socoată și planuri noi de lucru pentru anul nou. Asemenea am putea face și noi ca creștini, o socoată. Și anume socoata vieții trăită în decursul anului trecut. Dacă încheierea anului, ne dă o mulțumire sufletească, că am făcut tot ce am putut, pentru a servii pe Dumnezeu și pe aproapele nostru, atunci putem zice, că am avut un an bun. Nu vom face nici un păcat, dacă pentru anul cel nou, ne vom face un plan mai bun de lucru. Dacă vom aduce toate acestea înaintea lui Dumnezeu, El ne va ierta dacă ne vom recunoaște singuri, că am fi putut face mai mult, dar din a noastre slăbiciuni nu am făcut; dacă-L vom ruga ca să ne ajute în acest an nou, să aducem mai bun rod, El este milos și ne va ajuta. Să fim mai buni creștini, mai buni oameni, mai buni membri în societate, în biserică și în familie ...

P. B.

— *Glasul Evangheliei dorește tuturor cetitorilor lui, Sărbători și an nou fericit . . .*

— Rugăm pe toți colaboratorii noștri cari ne-au trimis articole de publicat, să ne scuze, că nu am putut publica în acest număr toate manuscrisele. Dar pe rând vor veni toate la rând.

DIN LUME.

„Duhul spune lămurit că în timpul de pe urmă, unii se vor lepăda de oredință, ca să se lipsească de duhuri în înșelătoare.

I. Timotei 4, 1.

În Berlin, libercugetătorii (oameni cari nu cred în Dumnezeu și nu au nici-o religie) nu mai serbează Sărbătorile crăciunului,—dar acestea amintesc despre Isus Christos: ci ei vor serba (N. Tr. în loc de crăciun) „Sărbătorile de iarnă a întoarcerea soarelui“. Se serbează deci curat păgânește, sărbătorile întoarcerii soarelui. Acestea le sărbătoreau deja Babilonienii și Egiptenii ș. a. m. d. Se vede deci clar, că oameni dacă lapdă soarele spiritual, pe Isus Christos; ajung de-a dreptul pe urmele păgânismului și în măsură mai mică ori mai mare, își zeifică puterile sau schimbările naturii: fiindcă s’au ținut înțelepți, au ajuns nebuni“. A-

ceasta vorbă veche, își are din nou răsunetul ei.

Acești oameni, cari se și rușinează a se numii creștini, dau bogate dovezi, că da ei niciodată n’au cunoscut pe Dumnezeu.

Mai sunt apoi milioane de oameni cari deși serbează „Crăciunul“, nu se cugetă la Christos și nu cred în El. Timpul însă va constrânge succesiv (treptat) pe orice om, la o hotărâre. —Cu moleșirea nu mai merge. Ori cald, ori rece, ori pentru Christos, ori contra lui: în fața acestei alegeri, va fi pus orice om.

Din lupta aceasta însă va eși biruitor, tot ce este adevărat, bun și drept. Iar celce se va îndoi și în fața acestei biruinți, este puțin credincios și nu crede în viul Dumnezeu. „Pe când oamenii dormeau, a venit vrășmașul și a sămănat printre ei buruiana sa otrăvitoare.

Dacă lumea doarme și nu-și deschide ochi în fața acestei mari molime, ușor poate fi molipsită de aceasta boală rea; care bântuie și amenință toate păturile și aduce celea mai mari pagube, întregii omeniri.

Aceasta plagă rea atinge viața individuală, în viața familiară, în viața socială, în mic și în mare, precum și în tărâmul statului, al bisericii, al școalei ș. a. m. d. Cuvântul lui Dumnezeu zice: „Eu sunt Lumina lumii; cine Mă urmează pe Mine, nu va umbla în întunec, ci

va avea lumina vieții.“ Să-L urmărim deci pe Isus, soarele dreptății, care ne va păzi ca să nu cădem și noi în așa mare rătăcire și necredință, ca cei de mai sus. Dela omul sau dela poporul căruia îi lipsește credința în Dumnezeu, niciodată să nu aștepte nimenea ceva bun. (N. Tr.)

Tradus de P. B.

„Mergeți în toată lumea...”

Era într-o Duminică seara din Decembrie, când la o biserică din orașul N. predicatorul ținu o predică cu subiectul „Cu Christos în lume”. Predica pentru el fu prea săracă gândindu-se că această predică ar fi fost bună numai pentru predicatori. Dumnezeu făcu altcum decum gândi el. Un frate, medic, căsătorit numai de o lună, a ascultat cu atențiune toată predica și ajungând acasă nu putu să doarmă. Prin fe-reastră dela grădină văzu mulțimea stelelor și luna frumoasă în aceia noapte de iarnă. Gândul lui fugea la milioanele de oameni fără Christos și ceva pare că nu-l lăsa liniștit, ci merou îi zicea: „tu trebuie cu Christos să mergi în Africa la cei nemântuiți”. Aceia noapte nu dormi aproape nimic. Dimineța se adresa nevastei și zise: „Dragă nevastă, de aseară nu pot să fiu liniștit! Predi-

ca aceia a fost pentru noi. Eu vreau să-ți spun că sunt gata să merg misionar în Africa. Acolo noi am putea să ajutăm pe mulți și în ziua de pe urmă cerul ne va răsplăti”.

Femeia zise: „Dragă soțule, tu trebuie să fi liniștit. Tu poți fi aici în țara ta, lângă părinții tăi, aici îți poți desvolta misiunea ta de medic de ce pe tine te frământă gânduri ce nu sunt pentru noi, iar dacă tu vrei să mergi, poți, dar să știi că eu nu te întovărășesc. Eu m'am căsătorit cu tine, nu pentru Africa, ci pentru orașul și țara noastră și plângând ești afară. El când văzu că este așa se pleca pe genunchi și zise: „Tată Ceresc, eu sunt neliniștit în sufletul meu. Eu am cugetări cari nu știu dacă sunt dela tine sau nu. Fă ca să înțeleg dacă e voia Ta sau nu”. Când să ridică de pe genunchi, afară în stradă o ceată de copii cânta: „Unde merge voi urma Lui, Eu merg cu el ori unde-ar merge”. Când auzi aceasta, rămase convins că Domnul îl chiamă și se hotărî ca să spună bisericii hotărârea lui și să-și ia drumul spre Maroc (Africa) unde să-și exercite meseria de medic și să fie și misionar. Biserica se bucura foarte de această hotărâre a medicului misionar, însă în familia lui se făcu desbinare. Femeia n'a vrut să-l însoțească, hotărându-se să rămână în casa părinților ei. Cu primul vapor pleca în Africa. După o despărțire plină

de ispite și greutăți se văzu în largul oceanului „Atlantic“. Era seară când ultimele raze ale soarelui se ascundeau după munții țării pe care el o părăsea.

Intrând în colina lui deschise Biblia și citi câteva cuvinte din Matei și înjenunchiă lângă patul lui. Aceia noapte trecu foarte greu, gândindu-se la soția ce l-a părăsit și la viitorul pe care nu-l știa.—In zori de zi se scula din pat, se ruga și eși pe bordul vaporului. Intre altele făcu cunoștință cu un călător din Maroc care era de religie musulmană (turcească). Il întrebă cu ce ocazie merge în Maroc și el îi spuse adevărul că el merge ca medic-misionar trimis fiind de biserica N. și misiunea lui este să ajute pe oamenii suferinzi și să le predice Evanghelia Domnului Isus Christos. Musulmanul să făcu roș ca un curcan și plin de mânie zise: „Să te păzeacă Alah și profetul lui Mahomed! Mă jur pe Alah că tu nu vei pune piciorul pe pământul nostru. Drumul ți-l-a greșit în această direcție. O să-ți arăt eu cine sunt și cu cine ai de a face în această călătorie, și furios ca un leu, pleca.

— va urma —

Lumina și întunerecul.

Cine nu știe cât este de greu a umbla la întunerec, aproape nu e-

ste om care să nu fi trecut prin acest chin; de-a face vr'o călătorie noaptea la întunerec, cine nu s'a gândit în asemenea cazuri la o lumină. . . !! Care ne-ar scuti de a cădea în multe gropi, și în mari pericole. . . —Așa era timpul înainte de-a veni Mântuitorul în lume. Cel mai mare întunerec sufletesc era a-tuncia, fiecare rătăcea în calea lui și nimenea nu-și mai avea pașii vi-eși siguri; ci doar băjbăiau cu toții ca orbii, neștiind care încâtro să apuce.

„Eu am venit ca să fiu o lumină în lume pentru ca oricine crede în Mine, să nu rămână în întunerec“. (Iov. 12, 46.) Astfel pecând lumea zăcea în cel mai mare întunerec. (Timpul de la ultimul profet, Maleachi, până la Ioan bot. este numit timpul marelui întunerec. In acel timp, s'au ivit fel de fel de învățături false despre venirea lui Mesia și au apărut mulți Cristoși mincinoși, despre cari amintește Domnul, la (Io. 10, 8.) Dumnezeu a trimis prin Harul Său, Lumina lumii. (Tit. 2, 11 ; 3, 4.) Nașterea S'a a fost ca un răsărit de soare, pentru o lume înmormântată în întunerecul celei mai negre nopți. Da, El este „Răsăritul Cel de Sus“ (Luc. 1, 78) Care ne-a cercetat pe noi, în umbra morții. In El era viața, și viața este lumina oamenilor. (Io. 1, 4.) Deaceia strigă apostolii și chiamă pe oameni, cu atâta îndrăzneală ca să vină la Chri-

stos; „Pentru că viața a fost arătată, și noi am văzut-o, și mărturisim despre ea, și vă vestim viața vecinică, viață care era la Tatăl, și care ne-a fost arătată“. (1 Io. 1, 2.) Numai, viața în Christos, este adevărata viață; care este plină de Har și de Lumină. Deaceia toți oamenii cari se fac părtași acestei vieții, se fac părtași și Harului Dumnezeuesc și astfel vor fi luminați de Lumina cea de sus.

Eată deci ce fel de noapte era Noaptea Nașterii lui Christos, ația strălucia deja o parte din soarele Dreptății. Deci Nașterea dint'aceia noapte ne spune nouă tuturor, că împreună cu Christos, în noaptea acestei lumi, a fost născută și Lumina și ne mai spune, că în toți oamenii în cari Christos nu se naște, domnește mai departe noaptea și întunecul cel mai mare...

Cine nu are aceasta Lumină a vieții, este încunjurat de întunecul cel mare și mort pe veci. În aceasta lume sunt multe feluri de lumini, dar toate fără de viață și o lumină moartă, nu ajută chiar nici morților nimica. Cei vii trebuie ca să fie luminați de lumina cea vie, Christos. Aceasta lumină nu se poate stânge, nici atunci când se vor stânge toate luminile cerului și a pământului. Iubite cetitor, ce bine ai face dacă ți-ai face puțină socoată, în care parte de oameni faci parte, între cei luminați de adevărata lumi-

nă care vine de sus, sau între cei luminați numai cu lumina ceia ce se pogoară de sus dela Părintele Luminilor...?—Dacă însă nu voiești a te cerceta, dar încă mai rătăcești și acuma în căile întunecului și iubești faptele întunecului; minciuna hoția, curvia, blestemul, lăcomia, zgârcenia, mândria și toate poftele acestei lumi ect. ect. atuncia cu siguranță poți să știi, că ești un copil al nopții precum și al morții și faci parte dintre aceia cari au iubit mai mult întunecul decât lumina.

P. B.

Dela ședința comunității.

În ziua de 18 Dec. a. c. s'a ținut ședința comitetului Comunității noastre, la Alba-Iulia, între altele s'a stabilit pentru viitor o taxă anuală de 30 lei de membru pentru întreținerea Comunității, credem că frățietatea va primi această reducere cu bucurie și se va sili fiecare să-și facă datoria la timp.

NECROLOG.

În ziua de 26 Nov. A fost înmormântarea fratelui Isarie Dan din comuna Daia Română. Serviciul funebru a fost îndeplinit de cătră fr. P. Boșorogan din Alba-Iulia. Au mai vorbit ocazional și frații I. Dan, I. Ciboși și Schiau E. Iar corul vocal din Partoș a făcut un serviciu bun, asemea au luat parte o mulțime de frați și oameni din comună. Biserica Daia, în moartea fratelui Isarie, pierde pe unul dintre cei mai buni credincioși ai săi. Domnul să mângăie pe cei rămași în urma lui.

Oprește-te puțin.

*Tu cel ce ai de toate, din belșug
Cerul binecuvântări în casă și-a*

(adus

*Oprește-te puțin și caută'n ju-
(rul tău*

*În câte case... pâine nu-i și
(haine nu's.*

*Pe masa tă bogată, trei-cinci
(feluri de bucate*

*Te ospetezi ca Adam în paradis
Oprește-te puțin, gândește-te so-*

(ră, frate

*Câte suflete-s în lipsă și de
(plâns...*

*Împarte-ți pâinea ta în șapte, ba
(mai mult*

*În casa ta rămânăți patru...
(trei dă-le la săraci*

*Căci de ai făcut la cineva o
(mică parte*

Să ști de sigur că ție ai făcut.

*În dimineața ce-a din urmă când
(vei sta*

*În fața Celui ce-a fost mort și-a
(înviat*

*Oprește-te puțin, întreabă-ți sta-
(rea ta*

*Din două locuri, care ți-l-ai
(câștigat?*

*Vei fi cu Isus în cerul luminat
Sau ești cu Satan în iadu'ntu-
necat?...*

Bălgrădeanu Avram

BOTEZ în JUGOSLAVIA

Anunțăm cu bucurie fraților din România că frații români din Jugoslavia au avut o serbare de botez în ziua de 9 Sept. a. c. în comuna Jasenov-Banat. Botezul a fost săvârșit de fr. Vacek Vinko, predicatorul și președintele U. B. B. Jugoslave. Sau botezat 19 persoane din patru comune. Cei botezați au fost opt sârbi și unsprezece români.

Rugați-vă pentru progresul între păcătoșii din Jugoslavia.

Bălgrădeanu Avram.

SERBARE.

În ziua de 8 Nov. a. c. Soc. Fem. din biserica Abila-Iulia, a avut serbarea ei, la care au luat parte multe surori și frați din jur.

La programul serbării au vorbit, sora misionară, Eva Lupescu și sora Carolina Ciortea. Corul din Partoș ne-a venit într'u ajutor și ne-a servit cu frumoasele cântări, bine reușite; sub conducerea fr. S Vasilica. Serbarea a reușit foarte bine, pentru care pe Domnul să binecuvânteze lucrul surorilor din societate, precum și pe toți cari au contrebuit la aceasta bucurie, cu orice lucru bun. Din venitul curat, societatea a făcut o dărnicie de Lei 2810; cari au fost distribuiți precum urmează:

Au ajutat pe o soră săracă cu lei 100 și au plătit pentru ea taxa la Comunitate în sumă de Lei 60, au ajutat pe o soră misionară cu Lei 500, au ajutat pe un frate bolnav, Lei 200, au trimis unui frate sărac Lei 200, au ajutat Comunitatea Lei 600, au plătit casei de rugăciune Alba-Iulia pe o lună Lei 400, au cumpărat daruri pentru copiii săraci din bis. Alba Iulia Lei 250, au dăruit la Casa Săracilor (Azilul Orfanal) Lei 500. Total, Lei 2810.

Se zicem cu toții, ca Dumnezeu se binecuvinteze pe acestea surori și pe toate cari vor lucra și împărți astfel rodul muncii lor.

Despre Dumnezeu.

Dumnezeu este Duh. Io. 4, 24, Viață I. Io. 5, 20. Lumină I. Io. 1, 5. Iubire. I. Io. 4, 8. El este desăvârșit. Mat. 5, 48. Sfânt. Lev. 11, 44—45. I. Petr. 1, 16. Bun. Mat. 19, 17.

Dumnezeu nu poate fi nici văzut nici pătruns de mintea omenească. I. Io. 4, 12. Iov. 11, 7—9. Poate fi însă cunoscut prin creațiune. Rom. 1, 19—20 Prin purtarea de grije ce o are pentru noi. Fapt. 14, 27. Prin Sfânta scriptură, și îndeosebi prin Isus Christos și Duhul Sfânt I. Cor. 2, 10—11. Numai nebuni zic că nu este Dumnezeu. Ps. 53, 1.

M. Mărgineanu.

MISIUNE.

În ziua de 25 Nov. a. c. ne-a vizitat biroul, frații tineri Glire Ticeșan din Trapold și Nicolae Muntean din Șigișoara. Ei ne-au povestit că sunt plecați într'un turneu misionar cu bicicletele; au plecat din 5. Nov. și au vizitat vreo 25 comune, unde au avut Evanghelizări și au vizitat mai multe familii de frați, au făcut în total 301 kilometri. Ei erau plini de bucurie că au avut așa ocaziune, ca să se bucure mult în călătoria lor misionară. Ar fi bine dacă mai mulți tineri, ar face astfel de călătorii sfinte.

CONFERINȚĂ.

În ziua de 13 Dec. a. c. Biserițele de pe valea Ampoiului, au avut conferința anuală, s'a dat raportul financiar de fr. P. Truța, Biserica Ampoița, a fost prima în regulă cu dărnicia. Tot în aceia conferință a fost ales ca Diacon, fr. Victor Oprea din Ampoița. Ordinarea va fi la Alba-Iulia. Îi dorim succes bun în via Domnului. Frații S. Țion și I. Oprea (Șeușa împreună cu lucrătorul cercului, au arătat din fapt 6, 2—6; I. Tim. 3, 8—13. datorințele unui diacon. În urmă s'a făcut o colectă în favorul Comunității.

G. Cristea.

AVIZ.

Iubiți cititori ai Glasului Evangheliei, aflându-ne la finea anului, veți ști că abonamentul D-voastră, trebuie înouit. Costul va fi și pe viitor, tot numai de 30 lei. Rugarea noastră către D-voastră este; că dacă vedeți de bine și credeți că mi-euța noastră revistă face și ea ceva pentru răspândirea adevărului sfânt; vă rugăm și pe D-voastră, ca să ajutați acest lucru, prin abonarea mai departe a revistei și prin îndemnarea și altora ca să o aboneze. Pe viitor ne vom da toată silința ca revista să apară regulat, și dacă cineva nu o primește, este rugat ca să ne facă cunoscut și îi vom trimite numerle neprimite. Sunt din nou rugate toate bisericile noastre ca să aboneze foiața din oficiu, asemenea toți frații și toate ramurile bisericeii, societatea femeilor, a tineretului școala Duminecală ect.

Noi vom trimite tuturor abonaților vechi, foiața Nr. 1. în anul 1932 iar dacă cineva nu mai vede de bine ca să o mai aibă și pe 1932, este rugat ca ori să ne facă cunoscut prin o c. p., ori să ne trimită napoi Nr. 1 din 1932.

REDACȚIA.

Păcatul lui Iuda.

Lăcomia (Zgârcenia)

de I. Lăzărescu (Ciopotiva)
(urmare)

Zgârcenia, lucrează împreună cu lăcomia, împedecând Impărăția lui Dumnezeu de a se răspândi și pe zgârcit de-a intra. Bogatul din Evanghelie, care nu se cugeta decât,

cum să-și indestulească corpul cu plăceri și cum să-și tot grămădească avuții peste avuții, a trebuit ca să audă din partea lui Dumnezeu, denumirea de „nebun.“ Așa sunt toți ceice își adună aicia avuții și sunt bogați în Domnul. Cred că din celea de mai sus am putut observa fiecare, cum acei oameni au fost lacomi pentru sine și zgârciți pentru Impărăția lui Dumnezeu, asemenea și soartea lor și a tuturor cari vor voi să mai fie și de-acuma încolo zgârciți. Dumnezeu nu condamnă pe oamenii cari au avuții, dacă ei din ele cinstesc pe Dumnezeu, ajutând înaintarea Evangheliei; ci din contra le dă Binecuvântarea Sa peste tot ce au, Pro. 3, 9. 10. Dar urește pe cei zgârciți și nu le dă nicio înaintare în viața lor; căci din pricina lor, mulți copii orfani umblă goi și fără de adăpost, multe văduve și mulți săraci duc lipsă. Zgârcenia oprește și plata lucrătorilor cari muncesc pe ogorul Evangheliei lui Christos și îi face de multeori ca să lucreze suspinând. Celor cari vreau ca să mai fie pe mai departe zgârciți: Iacob 5, 1. 2. 3. 4. Iar celor cari oboșiți și istovii de munca ce o depun pentru mântuirea sufletelor și de multeori trebuie ca să o facă suspinând; le este recomandată răbdarea: Iacob 5, 7. 8. 9. 10. Tot din aceasta pricină, multe suflete nu pot auzi despre mântuirea lor. Rom. 10. 14. 15. Pe cine va trage la răspundere Dumnezeu pentru toate acestea, oare nu pe ceice pun piedeci misiunii Sfinte a lui Christos? Ba da, pe aceea Iacob 5, 1. 4.

Va urma.